

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Gfv.VII.30.252/2012/13.szám

A Kúria a Darida és Társa Ügyvédi Iroda Daridáné dr. Mucsinai Éva ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Varga Andrea ügyvéd által képviselt alperes ellen jogalap nélküli gazdagodás megtérítése iránt a Fővárosi Bíróságnál 26.G.41.286/2010. számon indult perében a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.22.307/2011/6. számú ítélete ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.524.000 (egymillió-ötszázhuszonnégyezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, a 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati kérelem elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint az egészségügyi közszolgáltatás biztosítására kötelezett K Város Önkormányzata (továbbiakban: önkormányzat) az

által alapított B költségvetési szerv, az alperes, mint szolgáltató, valamint az alperest létesítő H Kft. befektető 2004. április 23-án kötöttek szolgáltatási szerződést. Ennek keretében az alperes kötelezte magát a B költségvetési szerv által végzett egészségügyi szolgáltatásoknak a már meglévő finanszírozási szerződésben foglalt kapacitások erejéig történő biztosítására. Az önkormányzat vállalta, hogy az egészségügyi ellátási kötelezettsége körébe tartozó feladatokat az alperesnek átadja, költségvetési szervét jogutód nélkül megszünteti. Az alperes ennek harmadik személyekkel szemben fennálló tartozásait átvállalta, egyidejűleg követeléseit - ideértve a felperessel szembeni követeléseket is - az alperesre engedményezték. A határozatlan időre létrejött szerződést 2006. április 28-án úgy módosították, hogy a befektetőt terhelő kötelezettségek, illetve megillető jogok a jövőben a M Kft-t terhelik, illetve illetik.

Az önkormányzat és költségvetési szerve mint átadó, valamint az alperes, mint átvevő 2004. május 18-án egészségügyi közszolgáltatási feladatának átadására vonatkozó megállapodást kötöttek. Az önkormányzat és költségvetési szerve hozzájárultak az alperes közvetlen társadalombiztosítási finanszírozásához azzal, hogy a megállapodáshoz szükséges finanszírozási szerződés megkötésére érvényesíthető, a megállapodás tárgyát képező tevékenység társadalombiztosítási támogatása a finanszírozási szerződésben meghatározottak szerint történik.

2004. május 28-án ugyanezek a felek az egészségügyi szolgáltatások Egészségbiztosítási Alapból történő finanszírozásának részletes szabályairól szóló 43/1999. (III.3.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 6/C. § /5/ bekezdésében foglaltak végrehajtására úgy rendelkeztek, hogy a megszűnő költségvetési intézmény megszűnését megelőzően nyújtott és elszámolható teljesítmények után járó díjat az alperesre engedményezik.

A V mint finanszírozó és az alperes, mint egészségügyi ellátást nyújtó szolgáltató között határozatlan időtartamra 2004. július 13-án, 2004. augusztus 1-jei hatállyal finanszírozási szerződés jött létre. Az alperesnek a mellékszerződésekben és az azok mellékleteiben rögzített formában és határidőre kellett jelentenie a teljesített szolgáltatásokat, melyeknek alapján a finanszírozó a vonatkozó jogszabályi előírásoknak és a mellékszerződésekben rögzítetteknek megfelelően finanszírozza a teljesítéseket. E finanszírozási szerződés alapját képezte az önkormányzat, valamint a kötelező feladatot képező egészségügyi szolgáltatás nyújtását átvállaló alperes szolgáltatási szerződése.

A 2004. május 28-án megkötött megállapodásnak megfelelően az önkormányzati költségvetési szerv szolgáltató által nyújtott 2004. május, június és július havi egészségügyi szolgáltatásokért járó 154.811.000 Ft finanszírozási díja az alperes részére került folyósításra. Az alperes ugyanakkor megfizette a régi szolgáltatótól átvállalt tartozásokat.

A finanszírozási szerződést a felek többször is módosították.

Az alperes fenntartójával együtt 2009. november 2-án kelt levelében tájékoztatta az önkormányzatot, hogy a szolgáltatási és a beruházási szerződés megkötése után bekövetkezett gazdasági, érdekbeli lehetetlenülés miatt egészségügyi szolgáltatás nyújtását 2009. december 31-éig biztosítja, s kérte a szerződésekből fakadó megszűnés kori elszámolás foganatosítását. Az önkormányzat a szerződések megszüntetését 2010. január 31-ei hatállyal fogadta el, melyre tekintettel az alperes egészségügyi szolgáltatást végül is eddig az időpontig vállalt nyújtani.

Az önkormányzat képviselő testülete 2009. november 12-én megtartott ülésén döntött arról, hogy a B Kórház működtetési jogát visszaveszi. Az önkormányzat az egészségügyi ellátási feladat biztosítására alapította a K Nonprofit Kft-t (a továbbiakban: új szolgáltató), mellyel 2010. január 14-én az egészségügyi közszolgáltatás feladatának átadására vonatkozó megállapodást kötött. Ennek lényege szerint az új szolgáltató 2010. február 1-jétől látja el a mellékletben rögzített kapacitásokon végzett egészségügyi közszolgáltatási feladatokat. A megállapodást 2010. január 19-én részben módosították.

Az Á Intézete 2010. január 22-én meghozott határozatával 2010. január 31-ei hatállyal vonta vissza az alperes működési engedélyét, tekintettel arra, hogy az önkormányzat bejelentése alapján 2010. január 31-e után a betegellátást folytatni nem kívánja. Az alperes fellebbezése folytán eljárta Á Hivatala 2010. január 31-én az elsőfokú határozatot megsemmisítette, az Á Intézetét új eljárás lefolytatására utasította. A másodfokon eljárta hatóság a működési engedély visszavonása és az új működési engedély kiadása jogalapját kérdésesnek találta. Ezután állapodott meg az önkormányzat és az alperes a beruházási és szolgáltatási szerződés megszűnése összefüggésében a tárgyi eszközök, beruházások elszámolásáról, s az ingóságok, beruházások, felhasználói jogok 2010. február 1-jei átadásában. Az alperes által nyújtott egészségügyi ellátások után járó finanszírozási díj vonatkozásában azonban megegyezésre nem jutottak.

Az Á Intézete - a dátum tekintetében kijavított - 2010. február 1-jén meghozott határozatában ezzel a nappal az új szolgáltatónak a működési engedélyt határozatlan időre megadta. 2010. február 3-án az Ny és az új szolgáltató egészségügyi szolgáltatások finanszírozására szóló alapszerződést, finanszírozási szerződést kötöttek.

Az önkormányzat és az új szolgáltató 2010. február 4-ei megállapodása szerint a felperes az új szolgáltatónak utalja az alperes által a finanszírozási szerződés megszűnését megelőző, 2009. december és 2010. január hónapokra jelentett és elszámolható teljesítmények után járó díjat azzal, hogy az utólagos ellenőrzésekből adódó visszatérítési kötelezettség is az új szolgáltatót terheli. Ezekről az összegekről az alperes azonban nem mondott le, követelését az új szolgáltatóra nem ruházta át.

A felperes az alperesnek a 2010. január 31-éig végzett egészségügyi ellátásokra vonatkozó jelentését elfogadta, a 2009. november, december, valamint a 2010. január hónapokra vonatkozó teljesítést vissza is igazolta. Az alperes által ellátott 2009. decemberi és 2010. januári járóbeteg-szakellátás, a 2009. novemberi és decemberi laboratóriumi ellátás, a 2009. decemberi és 2010. januári aktív fekvőbeteg-ellátás és krónikus rehabilitációs fekvőbeteg-ellátás, továbbá a 2010. januári fix gondozói díj finanszírozására a felperes 2010. március 1-jén 112.921.400 Ft-ot utalt át az alperesnek. Az önkormányzat és az új szolgáltató 2010. február 4-ei megállapodása alapján 2010. március 3-án az alperes által az említett hónapokban teljesített egészségügyi szolgáltatások összegeként 115.102.400 Ft-ot az új szolgáltatónak is átutalt, 2010. március 2-án kelt levelében pedig az előző napon tévesen utalványozott 112.921.400 Ft finanszírozási összeg jogalap nélküli gazdagodás címén való visszatérítésére hívta fel az alperest.

A felperes elsődleges kereseti kérelmében 112.921.400 Ft és a 2009. novemberi laborteljesítmény alapján elszámolható 5.226.500 Ft finanszírozási díjkülönbözet, 107.194.900 Ft és ennek járulékai megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Úgy vélte, az önkormányzat és az új szolgáltató között 2010. február 4-én létrejött megállapodás alapján, a 2009. decemberi és a 2010. januári egészségügyi ellátás után járó finanszírozási összeg az új szolgáltatót illeti meg a Korm. rendelet 6/C. § /5/ bekezdése alapján. Másodlagosan a Korm. rendelet 6/C. § /2/ bekezdésének a) pontján alapulóan 154.811.000 Ft és ennek járulékai megfizetését követelte. Ezt arra alapította, hogy a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997 évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 34. § /2/ bekezdése szerint az egészségügyi szolgáltató legfeljebb annyi havi finanszírozásra jogosult, ahány hónapig szerződése alapján szolgáltatást nyújtott, ekként az alperes a 2004. május, június és július havi 154.811.000 Ft finanszírozási összeget visszatéríteni köteles.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a 2009. novemberi és decemberi, továbbá a 2010. januári egészségügyi szolgáltatásokat ténylegesen ő nyújtotta, a felperes a teljesítést vissza is igazolta, ekként a finanszírozási összegek őt illetik meg. A Korm. rendelet 6/C. § /5/ bekezdése szerinti megállapodás kizárólag háromoldalú lehet, az önkormányzat, valamint a régi és az új szolgáltató között jöhet létre. Csupán az önkormányzat és az új szolgáltató nem rendelkezhetek az általa nyújtott egészségügyi szolgáltatások finanszírozási összegének kiutalásáról. Hivatkozott arra is, hogy a 2004. május, június és július havi egészségügyi szolgáltatások után járó finanszírozási díjat visszterhes engedményezés útján szerezte meg, a korábbi szolgáltató tartozásait átvállalta. Mivel szolgáltatási szerződése lehetetlenüléssel, finanszírozási szerződése működési engedélyének 2010. február 1-

jétől történő visszavonása miatt szűnt meg, ekként nem következett be a Korm. rendelet 6/C. § /5/ bekezdésében nevesített szerződésmegszűnési ok. Azzal is érvelt, hogy az Ebtv. 34. § /2/ bekezdése csak 2010. január 1-jén lépett hatályba, a hatálybalépést megelőzően megkötött szerződésekre nem alkalmazható. Ezen túlmenően 1.251.885 Ft összeg erejéig beszámítási kifogást terjesztett elő.

Az első fokon eljáró Fővárosi Bíróság a 2011. szeptember 9-én meghozott 26.G.41.286/2010/31. számú ítéletében a keresetet elutasította. Úgy ítélte meg, a visszakövetelt finanszírozási összeg alapjául szolgáló teljesítési időszak alatt az alperes teljesítette az ellentételezendő, az Egészségbiztosítási Alapból finanszírozandó egészségügyi ellátásokat, így nem állapítható meg, hogy a felek szerződéses jogviszonyában a jogalap nélküli gazdagodás alkalmazását lehetővé tévő vagyoneletolódásra került volna sor. Hangsúlyozta, a finanszírozási szerződés 8.1. és 8.3. pontjai szerint jogszabályváltozás esetén is kötelező volt az írásbeli szerződésmódosítás, amire nem került sor. A Korm. rendelet 6/C. § /5/ bekezdésének értelmezésekor abból indult ki, hogy az egészségügyi szolgáltató és a finanszírozó között polgári jogi jogviszony jött létre. A jogszabály alkalmazási körébe az önkormányzat mint egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv vonatkozásában az a megállapodás, illetve szerződés vonható, amikor az általa fenntartott egészségügyi szolgáltató bevonása helyett úgy határoz, más egészségügyi közszolgáltatásért felelős szervvel köt ellátási kötelezettségét teljesítendő megállapodást, avagy nem önkormányzati egészségügyi szolgáltatóval egészségügyi ellátási szerződést. Ebben az esetben lehet az újonnan szerződő, megállapodó felek rendelkezési jogába vonni a korábbi szolgáltató által nyújtott teljesítmény után járó díj feletti rendelkezést, figyelemmel a Korm. rendelet 2009. december 31-éig hatályos 6/C. § /4/ bekezdésére is. Hivatkozott arra, miszerint az egészségügyi ellátórendszer fejlesztéséről szóló 2006. évi CXXXII. törvény (a továbbiakban: Eftv.) 2009. január 1-jétől hatályos 2. § /5/ bekezdése a nem helyi önkormányzati fenntartású egészségügyi szolgáltató fenntartója számára is lehetőséget biztosított feladatátadási szerződés megkötésére más egészségügyi szolgáltatóval. Az Eftv. 2010. január 1-jétől hatályos 1. § /2/ bekezdésének c) pontja szerint pedig egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv annak az egészségügyi szolgáltatónak a fenntartója, tulajdonosa, aki a lekötött kapacitással, tehát azzal a szakellátási kapacitással, amire az érvényes finanszírozási szerződés kiterjed, rendelkezik. A Korm. rendelet 6/C. § /5/ bekezdése is kizárólag ezzel a tartalommal ragadható meg. Maga az egészségügyi szolgáltató, illetve fenntartója jogosult rendelkezni az érvényes finanszírozási szerződés alapján járó díjról, amiből az következik, az egészségügyi ellátások nyújtásáról új megállapodással, ellátási szerződéssel gondoskodó önkormányzat kizárólag a fenntartásában

állt korábbi szolgáltató finanszírozási díjáról jogosult egyedül, a finanszírozási szerződés alanyaira is kiterjedő hatállyal bíró nyilatkozatot tenni. Az önkormányzat és az új egészségügyi szolgáltató 2010. február 4-ei megállapodása a peres felekre nem hatott ki, az azt megkötő, az alperest megillető finanszírozási összegről rendelkezni nem voltak jogosultak.

A másodlagos kereseti kérelem vonatkozásában hivatkozott arra, hogy az Ebtv. 2010. január 1-jétől hatályos 34. § /2/ bekezdését a 2009. évi CLIV. törvény úgy módosította, hogy hatályba léptető rendelkezései a már megkötött finanszírozási szerződésekkel kapcsolatos alkalmazhatóságról nem rendelkeztek. Ugyanakkor a Ptk. 226. § /2/ bekezdéséből és a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 12. § /2/ bekezdéséből következik, visszamenő hatállyal a jogszabály nem állapíthat meg kötelezettséget, illetve nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé. Egyetértett az alperessel, hogy még abban az esetben is, ha az Ebtv. 2010. január 1-jétől hatályos 34. § /2/ bekezdése a felek közti finanszírozási szerződésre is irányadó volna, alkalmazni kizárólag akkor lehetne, ha a felek ennek megfelelően a szerződésüket a finanszírozási szerződés 8.3. pontja alapján írásban módosították volna, vagy ha a finanszírozó e jogszabályváltozás miatt szerződésmódosítást kezdeményez, s annak megfelelően - az alperes felmondási joga gyakorlása nélkül - a szerződés módosítására sor kerül.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Álláspontja szerint azzal, hogy az alperes működési engedélyét az Á Intézete 2010. február 1-jei hatállyal visszavonta, az alperes megszűnt a Korm. rendelet 2.§ b) pontja szerinti szolgáltató lenni, a finanszírozási szerződés jogalapja, ezzel a felek közötti szerződés megszűnt. Az önkormányzat és az új szolgáltató között létrejött szerződésnek ilyen joghatás nem tulajdonítható, az új szolgáltató működési engedélye csak úgy volt kiadható, hogy az alperesnek már nem volt működési engedélye. Amíg az alperesnek létező finanszírozási szerződése volt, ugyanarra az ellátási területre a felperes mással finanszírozási szerződést nem köthetett. Mivel a felek közötti finanszírozási szerződés nem a Korm. rendelet 6/C. § /5/ bekezdésében meghatározott okból szűnt meg, az önkormányzat és az új szolgáltató nem rendelkezhetett az alperest megillető finanszírozási díjról. A Korm. rendelet 6/C. § /5/ bekezdésének alkalmazhatóságát kizárja az is, hogy az Eftv. 2010. február 4-én hatályos 1. § /1/ bekezdésének c), valamint d) pontjaiból következően az alperes vonatkozásában a finanszírozási szerződés fennállása alatt az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szervnek saját fenntartója, tulajdonosa minősül, a finanszírozási szerződés megszűnése okán a teljesített szolgáltatások utáni finanszírozási díjról közreműködése nélkül szerződés nem lett volna köthető.

A másodlagos kereseti kérelem vonatkozásában osztotta az elsőfokú

bíróság álláspontját. A Korm. rendeletnek az alperes finanszírozási szerződése megkötésekor hatályos 6/C. § /5/ bekezdése a 2004. május 28-ai háromoldalú megállapodás megkötését lehetővé tette. Az alperes a 2004. május, június és július hónapokra járó összeghez nem finanszírozási díj címén jutott, hanem az önkormányzat és a költségvetési intézmény rendelkezése alapján. Utalt arra, a peradatok szerint az engedményezés nem ingyenes volt. Az alperes ekként az általa megkötött szerződés alapján nem részesült több havi finanszírozásban, mint ahány hónapig a szerződés alapján szolgáltatást nyújtott. A másodfokú bíróság lényeges körülménynek tekintette, hogy az Ebtv. 34. § /2/ bekezdésének felperes által hivatkozott rendelkezése 2004-ben még nem létezett, így az abban foglaltakra a megállapodó felek nem is lehettek tekintettel. Az új rendelkezés törvényi indokolásának megszővegezése is alátámasztja, hogy a módosítás a jelenben és a jövőben kívánta elejét venni annak, hogy a fenntartó lemondjon a korábbi szolgáltatót megillető finanszírozásról az új szolgáltató javára. Emellett pedig a lemondás nem azonos a Ptk. 328. § /1/ bekezdése szerinti követelés átruházásával.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Kérte a Kúriát, a jogerős ítéletet helyezze hatályon kívül, az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, s hozzon az elsődleges, vagy a másodlagos kereseti kérelemnek helyt adó ítéletet. Azt adta elő, hogy a jogerős ítélet sérti a Korm. rendelet 6/C. § /5/ bekezdését, az Ebtv. 30. § /1/ bekezdését, 31. § /3/ bekezdését, 34. § /2/ bekezdését, 35. § /1/ bekezdését, az Eftv. 2. § /2/ és /3/ bekezdéseit, az egészségügyről szóló 1997. évi CLXIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 152. § /3/ bekezdését, a Ptk. 328. § /1/ bekezdését, 200. § /2/ bekezdését, 207. § /1/ bekezdését, a Pp. 206. § /1/ bekezdését, továbbá az Alaptörvény „Az Állam” része 28. cikkét.

Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság a Korm. rendelet 6/C. § /5/ bekezdésének értelmezésekor figyelmen kívül hagyta a finanszírozási alapszerződés 11.4.7. pontját, mely szerint a szerződés elválaszthatatlan részét képezi annak a szerződésnek (megállapodásnak) a másolata, amelyben a szolgáltató a helyi önkormányzat kötelező feladatát képező egészségügyi szolgáltatás nyújtását vállalta át, valamint az Ebtv. 31. § /3/ bekezdését is, amely szerint a finanszírozási szerződés melléklete nemcsak a működési engedély, hanem az egészségügyi főszolgáltatásért felelős szervvel kötött ellátási szerződés is.

Adott volt, hogy az alperes finanszírozási szerződése 2010. január 31-én megszűnt. Nincs lehetősége azt vizsgálni, hogy a feladatátadási szerződés milyen okból szűnt meg és megszüntetése jogszerű volt-e. A régi szolgáltató finanszírozási szerződését az új feladatátadási (ellátási) szerződés önmagában megszüntette, és az új szolgáltatóval az új finanszírozási szerződést a jogszabályi feltételek fennállta esetén meg kellett kötni. Csupán így volt

biztosítható az egészségügyi ellátás és az ennek feltételét képező finanszírozás folyamatossága.

A felperes szerint az alperessel megkötött finanszírozási szerződés megszűnésének oka az önkormányzat ellátási kötelezettsége körébe tartozó feladat más szolgáltatónak történő átadása és nem az alperes működési engedélyének visszavonása volt.

A felperes érvelése szerint az eljáró bíróságok helytelenül állapították meg, hogy az önkormányzat nem volt egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv. E fogalom meghatározását a Korm. rendelet értelmező rendelkezésének hiányában önkényesen vezették vissza az Eftv. 1. § /2/ bekezdés c) pontjában meghatározott értelmező rendelkezésre. Jelentőséget kell tulajdonítani annak is, hogy az Eütv. 2011. december 31-éig hatályos 152. § /3/ bekezdése szerint a helyi önkormányzatoknak szakellátási kötelezettségük van. Az Eftv. 2. § /2/ bekezdése értelmében ha az átvett szakellátási feladatot az egészségügyi szolgáltató nem teljesíti, az illetékes önkormányzat köteles az adott szakellátási feladat ellátásáról gondoskodni; a /3/ bekezdés szerint pedig egészségügyi ellátási szerződést köthet ennek érdekében.

Az önkormányzat a szakellátási feladat ellátásáról 2010. február 1-jétől gondoskodni volt köteles, s ezért kötötte és köthette meg 2010. január 14-én 2010. február 1-jétől kezdődő hatállyal az új szolgáltatóval az ellátási (feladatátadási) szerződést.

Amennyiben az önkormányzat egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv csak a saját, finanszírozási szerződéssel rendelkező költségvetési szerve fenntartójaként, vagy gazdasági társaság tulajdonosaként lehetne, úgy értelmezhetetlenné válna az Ebtv. 31. § /1/ bekezdése. A nem önkormányzati fenntartásban, tulajdonban álló egészségügyi szolgáltató ellátási szerződésének megszűnése esetén ugyanis az önkormányzat nem köthetne a szakellátási kötelezettsége körébe tartozó feladatok ellátására más egészségügyi szolgáltatóval újabb ellátási szerződést, mivel nem minősülne egészségügyi közszolgáltatásért felelős szervnek. Ebből az is következik, miszerint ha nem lenne teljesíthető az egészségügyi szolgáltató finanszírozási szerződésének megkötéséhez megkívánt feltétel, nem lenne lehetséges az egészségügyi szolgáltatás társadalombiztosítási finanszírozása.

Bár a per tárgya finanszírozással és nem az ellátórendszerrel kapcsolatos jogvita, ha az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv fogalma mégis kizárólag az Eftv. 1. § /2/ bekezdésének c) pontjában meghatározottak szerint értelmezendő, úgy is az állapítható meg, az önkormányzat egészségügyi közszolgáltatásért felelős szervként 2010. február 1-jétől jogszerűen kötött ellátási szerződést az új szolgáltatóval, mivel erre az időpontra rendelkezett az Eftv. 1. § /1/ bekezdése c) és d) pontja szerinti feltételekkel is.

A másodlagos kereseti kérelem összefüggésében azt fejtette ki, az eljáró bíróságok az önkormányzat és költségvetési szerve 2004. május 28-án megkötött megállapodását tévesen tekintették ellenérték

fejében történt engedményezésnek. E megállapodás a Korm. rendelet 6/C. § /5/ bekezdésében foglaltak végrehajtása előtt jött létre a 2004. május, június és július havi egészségügyi szolgáltatás után járó finanszírozási díj alperes részére történő utalványozásáról. A finanszírozás 10 %-át meghaladó engedményezést az Ebtv. 35. § /1/ bekezdése kizárja, emiatt a Ptk. 328. § /1/ bekezdése és 200. § /2/ bekezdése értelmében a szerződés semmis.

Álláspontja szerint az Ebtv. 34. § /2/ bekezdését, melyre elsődleges kereseti kérelmét is alapította, nem csak a 2010. január 1-jét követően létrejött jogviszony esetén kell alkalmazni. E rendelkezés éppen azt a célt szolgálja, hogy amennyiben a régi szolgáltató hozzájutott a Korm. rendelet 6/C. § /5/ bekezdése alapján az őt megelőző szolgáltató teljesítményén alapuló 1-3 havi finanszírozási díjhoz, úgy a finanszírozási jogviszony megszűnését követően a Korm. rendelet 6/C. § /5/ bekezdésén alapuló megállapodás hiányában se kaphasson több havi finanszírozást annál, mint ahány hónapig ténylegesen egészségügyi szolgáltatást nyújtott. A törvényi indokolás 1-3 havi többletfinanszírozásról szól, márpedig 3 havi - nem saját teljesítményen alapuló - finanszírozáshoz kizárólag azok az egészségügyi szolgáltatók juthattak, amelyek finanszírozási szerződését az Ebtv. 34. § /2/ bekezdésének hatálybalépése előtt kötötték. Az Ebtv. 34. § /2/ bekezdésének jelentősége nem a finanszírozási szerződés megkötésekor, hanem annak megszűnésekor van, ebből következően 2010. január 1-jét követően megszűnő finanszírozási jogviszonyokra is irányadó.

A felperes nem értett egyet az eljárt bíróságokkal abban, hogy a finanszírozási alapszerződés írásbeli módosítására is szükség lett volna, az Ebtv. 34. § /2/ bekezdése kógens rendelkezése ugyanis önmagában a finanszírozási szerződés tartalmává vált.

A felperes véleménye szerint az Alaptörvény „Az Állam” rész 28. cikkének sérelme a jogszabályok téves értelmezésével valósult meg. Felülvizsgálati kérelmét azzal egészítette ki, hogy az önkormányzat nem csupán az Eftv., hanem a működési engedély kiadása során alkalmazandó 96/2003.(VII.15.) Korm. rendelet 2. § /1/ bekezdésének c) pontja értelmében is egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv volt.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A 2012. január 12-e óta felszámolás alatt álló alperes elleni felszámolási eljárásban a felperes követelését hitelezői igényként a felszámolóhoz 2012. július 3-a keltezéssel bejelentette.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet annak keretei között vizsgálva arra a következtetésre jutott, hogy az a felhozott okokból nem jogszabálysértő.

Az elsődleges kereseti kérelem elbírálásakor lényegében abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy bár a 2009. december és a 2010. január havi alperesi teljesítés nem volt vitás, az önkormányzat és az új szolgáltató 2010. február 4-én megkötött megállapodása alapján az említett hónapokra elszámolható teljesítmények után járó díj az új szolgáltatót illeti-e meg.

A Kúria megítélése szerint - szemben a felülvizsgálati kérelemben kifejtettekkel - a felperesnek feladata volt annak vizsgálata, hogy az önkormányzat és az új szolgáltató között 2010. február 4-én létrejött megállapodás alapján a 2009. decemberi és 2010. januári hónapokra nyújtott és elszámolható teljesítmények után járó díjak az új szolgáltatót jogszerűen megilletik-e. A felperes e tárgyban a Kúria megítélése szerint is téves álláspontot foglalt el.

A Kúria osztja a Fővárosi Ítéltáblának azt az álláspontját, miszerint a finanszírozási szerződés fennállása alatt az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szervnek az alperes fenntartója, tulajdonosa minősült. Egyetért az ezt megalapozó érvekkel is, eltérő következtetést a felperes által felhozott jogszabályok alapján sem lehet levonni, így a jogerős ítéletben kifejtettek nem ellentétesek az Eftv. 1. § /1/ bekezdésében írtakkal. Az önkormányzat csak a korábbi jogviszony megszűnését követő hatállyal minősült egészségügyi közszolgáltatásért felelős szervnek, s köthetett szerződést az új szolgáltatóval.

A Kúria megítélése szerint a Korm. rendelet 6/C. § /5/ bekezdésében meghatározott feltételek nem álltak fenn. Az alperes tulajdonosa, mint a közszolgáltatásért felelős szerv nem kötött megállapodást az ellátási kötelezettség átruházásáról, illetve nem kötött a közszolgáltatások nyújtására más egészségügyi szolgáltatóval egészségügyi ellátási szerződést.

A Kúria tehát egyetért a jogerős ítéletben kifejtettekkel, miszerint a finanszírozási szerződés az alperes működési engedélyének visszavonása következtében szűnt meg 2010. február 1-ei hatállyal, azt nem az új feladatátadási (ellátási) szerződés szüntette meg. Az új szolgáltatóval finanszírozási szerződést szükségszerűen csak a korábbi szerződés megszűnése után, működési engedély birtokában köthetett a felperes.

Ha azonban a Korm. rendelet 6/C. § /5/ bekezdésében meghatározott tényállás mégis megvalósult volna, a megállapodó, illetve szerződő felek egyikének az alperes tulajdonosának kellett volna lennie, mint amely az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv volt korábban, vagy magának az alperesnek. Az önkormányzat és az új egészségügyi közszolgáltató közötti szerződésben a volt közszolgáltatót megillető díjazásról joghatályosan megállapodni nem lehetett.

A másodlagos kereseti kérelem vonatkozásában a Kúria nem osztotta a felperesnek a 2004. május 28-ai megállapodásnak az Ebtv. 35. § /1/ bekezdéséből fakadó semmisségére vonatkozó álláspontját. E jogszabályhely valamennyi rendelkezése azt a célt szolgálja, hogy az egészségügyi ellátás folyamatossága biztosítható legyen. A megállapodás szövegezésével egyezően a szerződő felek valójában a 2004. május, június és július havi finanszírozási összegek ellenérték fejében történő engedményezésében állapodtak meg, amivel az említett célt kívánták garantálni. A Korm. rendelet 6/C. § /5/ bekezdése úgy értelmezhető koherensen a hivatkozott törvényi rendelkezéssel, hogy szolgáltatóváltás esetén nem volt akadálya olyan megállapodás megkötésének, amely szerint a finanszírozási szerződés megszűnését megelőzően nyújtott és elszámolható teljesítmények után járó díj részben, vagy egészben az új szolgáltatót illeti meg. E megállapodást egyébként mind a régi, mind az új szolgáltató, valamint az önkormányzat is aláírta.

A Kúria maradéktalanul egyetértett az eljárt bíróságokkal abban is, hogy a felek jogviszonyában az Ebtv. 2010. január 1-jétől hatályos 34. § /2/ bekezdése a megelőző finanszírozási időszakra nem alkalmazható. A jogerős ítélet e körben helyesen hívta fel az Ebtv. 34. § /2/ bekezdését módosító 2009. évi CLIV. törvény 21. §-ához fűzött törvényi indokolásban írtakat.

Végül a felperes hivatkozott az Alaptörvény „Az Állam” része 28. cikkében foglaltak megsértésére is, bár nem fejtette ki, hogy a jogerős ítélet mennyiben sérti az ott írtakat. A Kúria megítélése szerint az Alaptörvényben rögzített jogértelmezési támpont, szempont akkor alkalmazandó, ha az ügyben irányadó jogi szabályozás egyértelműen nem értelmezhető.

Mindezek miatt a Kúria a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati kérelem nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 270. § /1/ bekezdésén keresztül irányadó Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján a felperes köteles az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban felmerült eljárási költségét megfizetni, melynek mértékét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § /2/, /5/ és /6/ bekezdése alapján, a kifejtett munkával arányos mértékben, az ÁFA-t is magában foglalóan 1.524.000 Ft-ban állapította meg.

A felperes illetékmentességéből következően a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében a felmerült 3.500.000 Ft felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2013. március 27.

Dr.Vezekényi Ursula sk.a tanács elnöke, Dr.Szabó Péter sk.előadó-
bíró, Dr.Osztovits András sk.bíró